

Współczynnik użytkowania (WU) figura pojęciowa

porządkuje relację między tym, co wyrażone jako możliwość użycia, a tym, co intencjonalnie użyte i utrzymywane przez wspólnotę opieki.

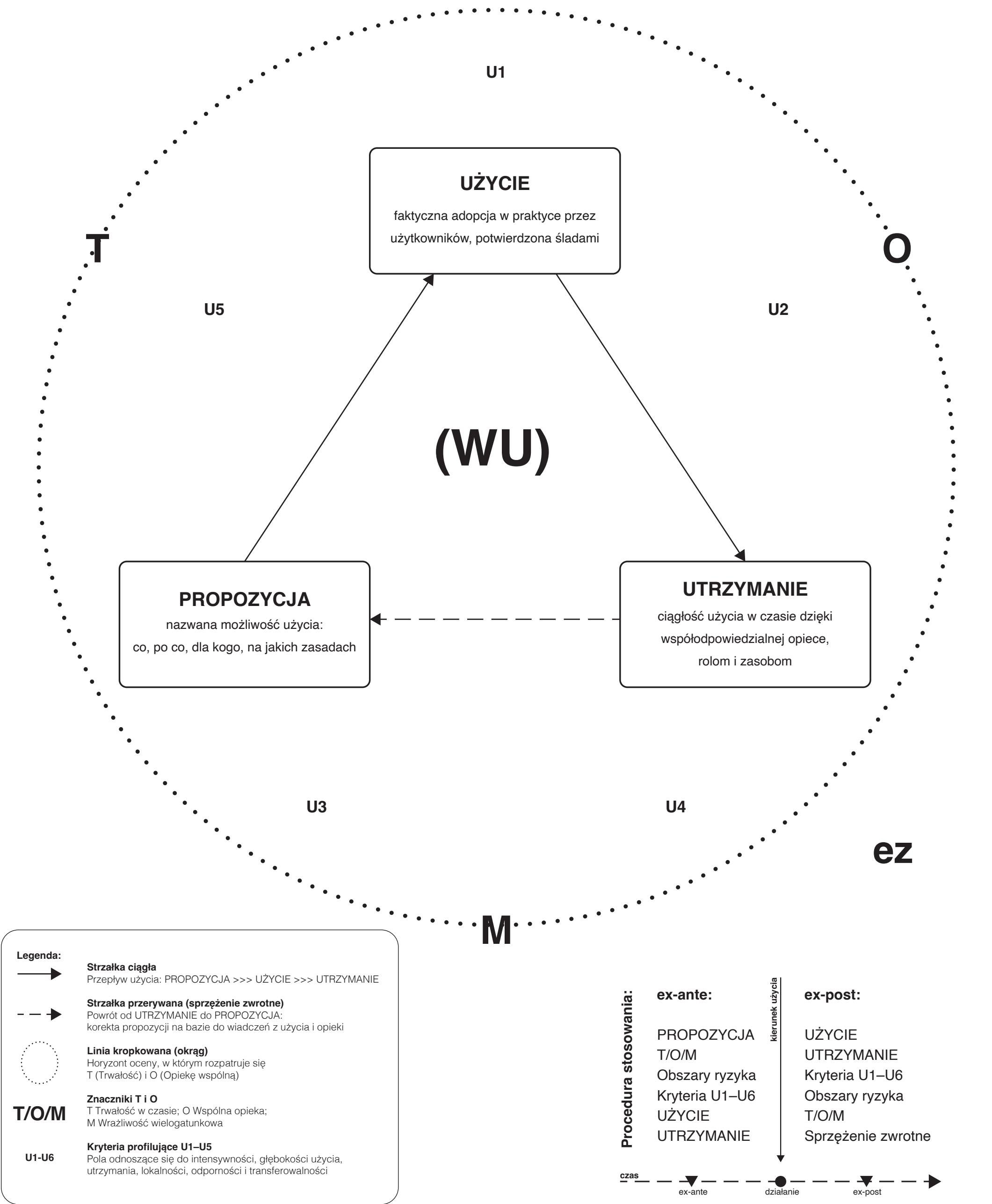
Relacja: PROPOZYCJA >>> UŻYCIE >>> UTRZYMANIE

Horyzont oceny:

T — Trwałość użytkowania pilnuje, by to, co w projekcie najcenniejsze, utrzymywało się w czasie i działało w granicach społecznych, finansowych i środowiskowych możliwości.

O — Współodpowiedzialność sprawdza, czy da się zbudować społeczność wokół projektu: taką, która współtworzy, współdecyduje i opiekuje się działaniem, a nie tylko „uczestniczy”.

M — Międzygatunkowość poszerza pole widzenia o to, kogo i co poza ludźmi dotyka projekt (zwierzęta, rośliny, ekosystem, noc/ciemność, woda) oraz by przede wszystkim nie szkodzić, a tam, gdzie zasadne, wprowadzać elementy regeneracji i prostego monitoringu.

Współczynnik użytkowania

Kryteria profilujące U1-U6

- U1 Intensywność użycia** – kto i jak często używa; skala i różnorodność.
- U2 Głębokość użycia** – czy zmienia procedury, kompetencje lub decyzje.
- U3 Utrzymanie/współodpowiedzialność** – kto odpowiada za opiekę, z jakich zasobów i na jakich zasadach.
- U4 Lokalność** – dopasowanie do potrzeb miejsca i realne współdecydowanie użytkowników.
- U5 Odporność** – zdolność utrzymania UŻYCIA mimo zakłóceń.
- U6 Transferowalność** – możliwość adaptacji w innych miejscach.

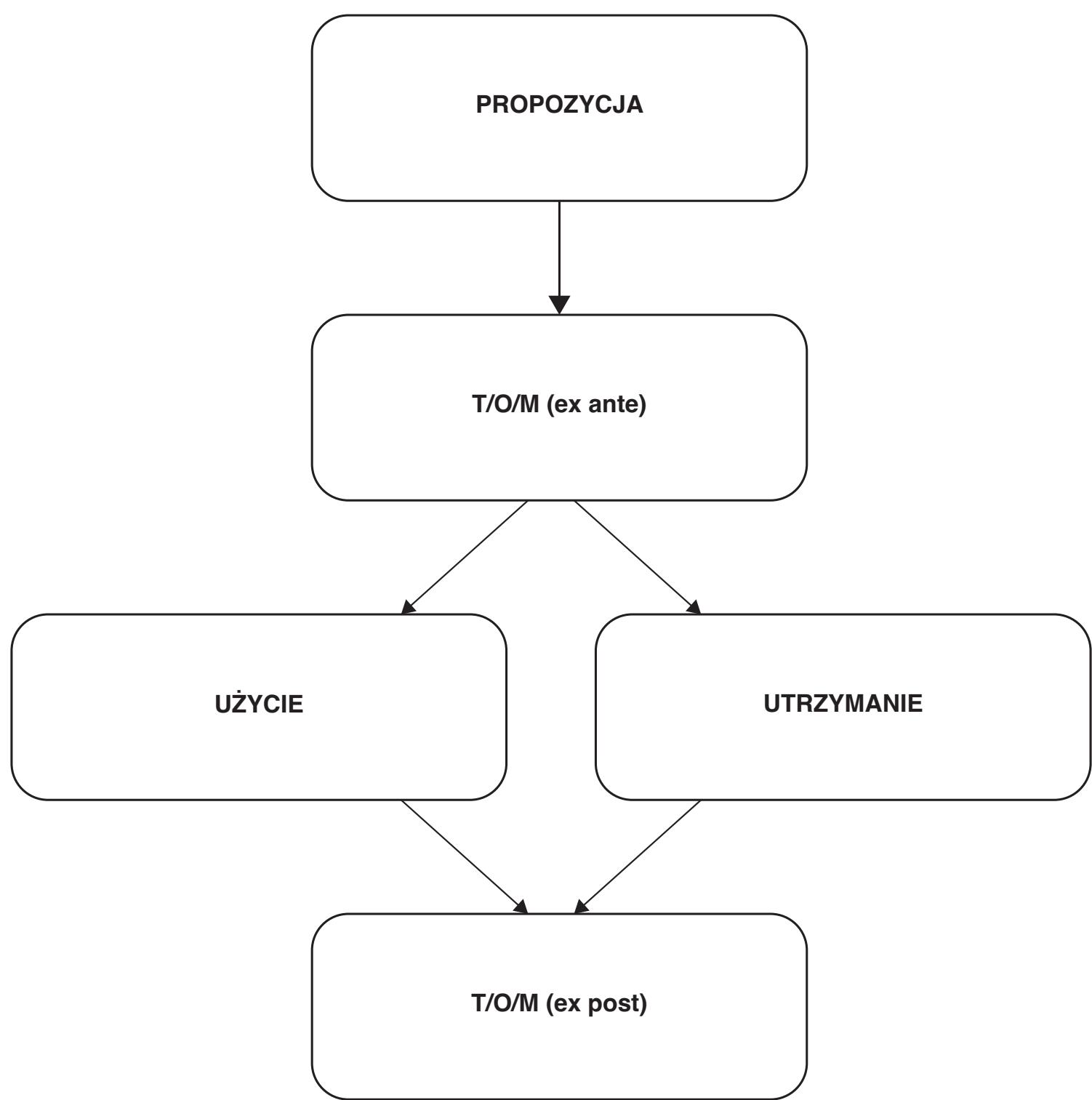

Kryteria podzielone są na **trzy zbiory**. Podział kryteriów na dodatkowe podgrupy porządkuje sposób czytania profilu i ułatwia podejmowanie decyzji. Najpierw patrzymy, **czy projekt faktycznie żyje** i ma się o co oprzeć, a dopiero potem sprawdzamy, **czy jest zakorzeniony i potrafi znieść napięcia**. Dzięki temu, w przypadku chęci rozwoju projektu, nie rozmawiamy od razu o „skalowaniu” i „transferze”, nie mając jeszcze wypracowanych podstaw użytkowania. Taki porządek zmniejsza ryzyko przedwczesnych wniosków (np. kopiowania formatu, który nie działa u źródła) i urealnia rozmowę o sensie długości trwania projektu. Gdy wszystko działa prawidłowo, można myśleć o **adaptacji projektu w nowym miejscu**.

Współczynnik użytkowania

Horyzont oceny T/O/M

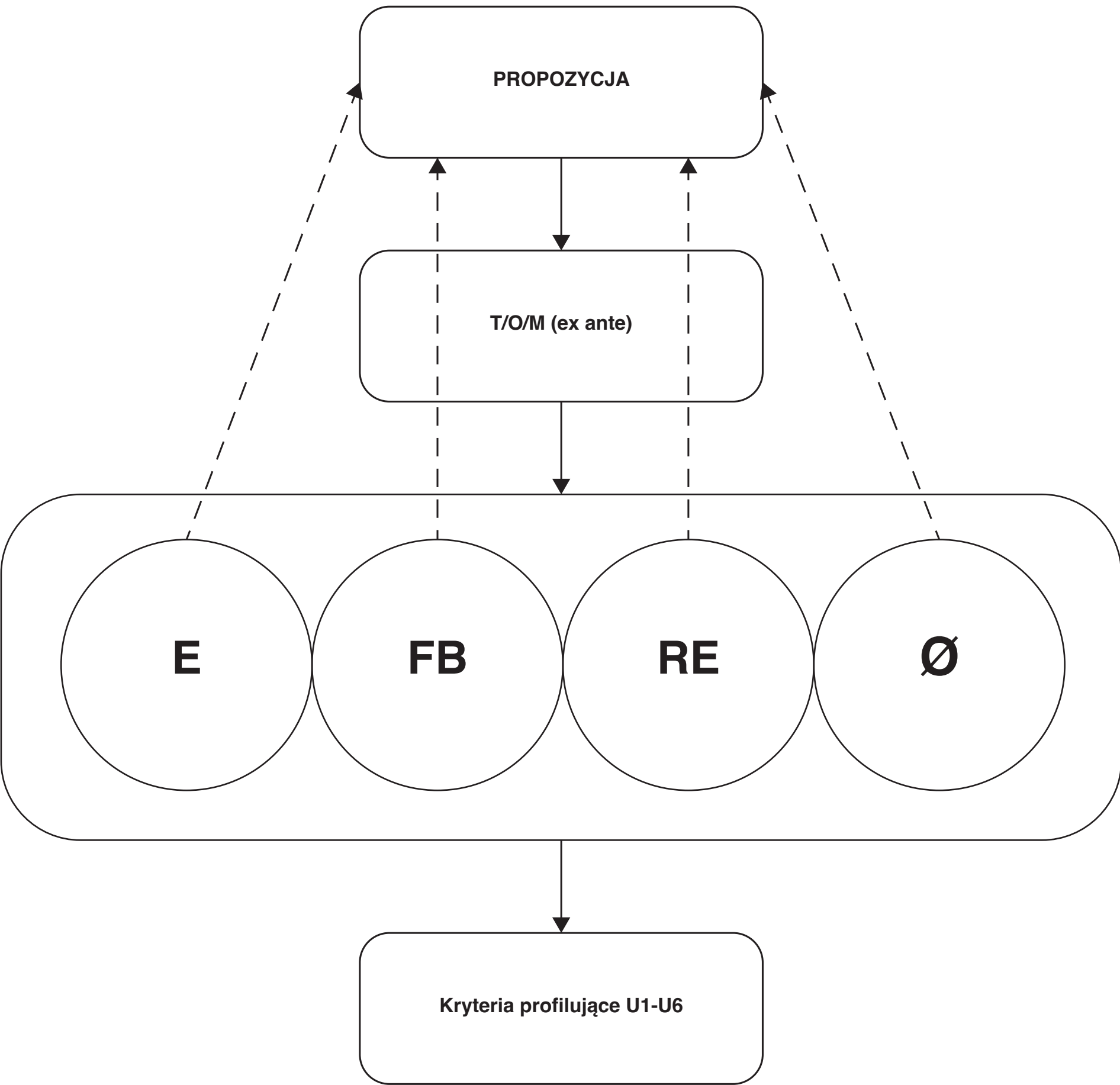
T/O/M to prosty horyzont oceny, który towarzyszy projektowi od pierwszej **PROPOZYCJI**, przez **UŻYCIE**, po **UTRZYMANIE**. Nie służy punktowaniu ani rankingom; to warunki brzegowe, które pomagają utrzymać sens i balans działań.

- T – Trwałość użytkowania** pilnuje, by to, co w projekcie najcenniejsze, utrzymywało się w czasie i działało w granicach społecznych, finansowych i środowiskowych możliwości.
- O – Współodpowiedzialność** sprawdza, czy da się zbudować społeczność wokół projektu: taką, która współtworzy, współdecyduje i opiekuje się działaniem, a nie tylko „uczestniczy”.
- M – Międzygatunkowość** poszerza pole widzenia o to, kogo i co poza ludźmi dotyka projekt (zwierzęta, rośliny, ekosystem, noc/ciemność, woda) oraz by przede wszystkim nie szkodzić, a tam, gdzie zasadne, wprowadzać elementy regeneracji i prostego monitoringu.

Obszary ryzyka (E / FB / RE / Ø)

Obszary ryzyka to cztery obszary kontrolne, którym warto się przyjrzeć, zanim ocenimy projekt przez pryzmat kryteriów profilujących. Mają wychwycić to, co w praktyce najczęściej „ucieka”. Jeśli któryś z obszarów ujawnia problem, korygujemy PROPOZYCJĘ. Następnie filtrujemy ją ponownie przez T/O/M, tak, by mieściła się w tych ramach. Dopiero potem przechodzimy dalej do etapu profilowania poprzez narzędzia U1–U6.

- E (Egalitarność / dostęp)** – pilnuje, aby projekt nie tworzył barier i nie wykluczał potencjalnych użytkowników.
- FB (Przepływy i granice)** – sprawdza, czy działania nie przerzucają kosztów lub obciążeń na inne osoby, miejsca czy środowiska.
- RE (Refleksyjność)** – chroni przed pozorną atrakcyjnością i przypomina, by projekt skupiał się na rzeczywistych zmianach.
- Ø (Zamknięcie cyklu)** – upewnia się, że projekt ma plan wygaszenia lub przekazania opieki, zamiast pozostawiać po sobie ciężar.